ného zdravotnictví a tělesné výchovy pro potírání pohlavních nemocí a prostituce.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Jeho provedením pověřuje se ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Klofáč v. r.
Prášek v. r.
Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.
Dr. Hodža v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Franke v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.

Zákon ze dne 12. prosince 1919 čís. 29. o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácké práce.

(Vyhlášen v částce V. Sb. z. a n. dne 17. ledna 1920.)

I. Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Tento zákon upravuje pracovní a mzdové poměry v domácké práci mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, to jest mezi podnikateli, zprostředkovateli, skladovními mistry,, dílenskými pomocníky a domáckými dělníky.

§ 2.

Podle tohoto zákona pokládají se:

a) za domácké dělníky osoby, které se zaměstnávají výrobou neb zpracováním zboží mimo provozovnu svých zaměstnavatelů, zpravidla ve svých obydlích, a neprovozují živnosti podle živnostenského řádu;

b) za skladovní mistry (skladní mezipodnikatele, štukmistry), živnostníci výrobních odvětví, v nichž se zboží vyrábí domáckou prací, zabývají-li se výrobou nebo zpracováním tohoto zboží z příkazu podnikatelů na sklad; při tom nerozhoduje, dodávají-li sami látky potřebné ke zpracování, ať úplně, ať částečně, a pracují-li vedle toho též pro své zákaznictvo;

c) za dílenské pomocníky živnostenští dělníci (§ 73 živnostenského řádu), kteří jsou zaměstnáni v podniku skladovních mistrů nebo podnikatelů;

d) za podnikatele (výrobce, obchodníky, skladaře) osoby, které dávají vyráběti zboží skladovními mistry nebo domáckými dělníky ať přímo, ať zprostředkovateli;

e) za sprostředkovatele (faktory) osoby, kterých podnikatelé užívají ke styku s domáckými dělníky nebo se skladovními mistry.

§ 3.

Podrobnější ustanovení o tom, koho podle zvláštních poměrů toho kterého výrobního odvětví a podle tohoto zákona jest pokládati za domáckého dělníka, skladovního mistra, dílenského pomocníka, podnikatele nebo zprostředkovatele, vydána budou nařízením.

II. O přehledu domácké práce.

§ 4.

(1) Podnikatelé, kteří dávají vyráběti neb zpracovávati zboží skladovními mistry nebo domáckými dělníky, byť i při tom používali zprostřed-

kovatelů, jsou povinni hlásiti tento způsob výroby místně příslušnému živnostenskému úřadu.

(2) Tutéž povinnost mají také zprostředkovatelé a skladovní mistři, kteří zaměstnávají domácké dělníky nebo dílenské pomocníky.

§ 5.

(1) Všichni podnikatelé, skladovní mistři a zprostředkovatelé jsou povinni vésti seznam zaměstnanců a osob zprostředkujících, jimi přímo zaměstnávaných. Tento seznam musí býti veden tak, aby byl přehledný a stále se shodoval se skutečností.

(2) Podrobnější ustanovení o zakládání a úředním používání těchto seznamů vydána budou nařízením; při tom jest dbáti toho, aby seznamy poskytovaly potřebného podkladu pro živnostenský dozor, dělnické sociální pojištění a statistiku domácké práce.

(3) Seznamy budiež na požádání předkládány živnostenskému úřadu, živnostenské a zdravotní inspekci, jakož i příslušným nemocenským pokladnám.

III. Oznamování mzdových a pracovních podmínek.

Dodávkové knížky.

§ 6.

(1) Podnikatelé a zprostředkovatelé, kteří zadávají práci přímo skladovním mistrům anebo domáckým dělníkům, jakož i skladovní mistři, zadávající práci dělníkům dílenským anebo domáckým, jsou povinni oznámiti jim:

a) dobu zadání a lhůtu pro odvedení práce,

b) způsob vypočítávání mzdy a její výši, nebo cenu objednaného zboží,

c) jaké látky a přípravy mají domáčtí dělníci nebo skladovní mistři sami dodati a jak se dodané látky a přípravy zúčtují,

d) ve kterých případech jsou přípustny srážky ze mzdy a v jaké výši.

(2) Tyto pracovní a dodávkové podmínky musí býti předloženy v potřebném počtu stejnopisů živnostenskému úřadu, který je ověří, ponechá jeden stejnopis pro sebe, ostatní ihned vrátí straně. Ověřený stejnopis nebo jeho ověřený opis musí býti stále viditelně vyvěšený v místnostech, v nichž se zadává práce, odvádí objednané zboží nebo vyplácí mzda. Stejný postup je nutno zachovati při změně těchto podmínek.

(3) Živnostenský úřad pak přezkoumá, jsou-li oznámené pracovní a mzdové podmínky v souhlase s platným řádem (§§ 14 až 18) neb ujednanou tarifní smlouvou (§ 21).

(4) Tato ustanovení nevztahují se na výrobu kusů zvláštní jakosti.

§ 7.

(1) Kdo zadává práce přímo skladovním mistrům anebo domáckým dělníkům, dodej jim na své vlastní útraty dodávkovou knížku, do které musí zapisovati:

a) druh a počet kusů zadaných prací,

b) datum zakázky a odvedení práce,

c) ujednání o vypočítávání a výši mzdy,

d) ujednání o zúčtování látek a příprav dodaných dělníkem nebo skladovním mistrem a

e) vyplacenou mzdu, důvod a výši srážek.

(2) Dodávkovou knížku uschovej zaměstnanec a na požádání předlož ji k nahlédnutí živnostenskému úřadu, živnostenskému inspektoru nebo příslušné nemocenské pokladně.

§ 8.

Ministr sociální péče jest zmocněn, aby v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností povolil pro jednotlivá výrobní odvětví domácké

práce nebo jednotlivé skupiny zaměstnavatelův a zaměstnanců výjimky z ustanovení §§ 6 a 7, kdyby provádění těchto ustanovení působilo zvláštní obtíže. Byla-li již pro ono výrobní odvětví zřízena ústřední komise domácké práce (§§ 9 a násl.), jest ji dříve požádati o dobré zdání.

IV. Ústřední komise domácké práce.

A. Jejich zřízení a složení.

§ 9.

(1) Pro každé výrobní odvětví domácké práce zřídí ministr sociální péče ústřední komisi, určí, co náleží do oboru toho kterého výrobního odvětví, pro něž ústřední komise jest zřízena a stanoví sídlo této komise podle toho, kde a jak je to které výrobní odvětví místně rozšířeno.

(2) Pro výrobu textilní, výrobu oděvu, prádla a obuvi, sklářskou, perlefového zboží, prováděnou po domácku, budiž zřízena ústřední komise ihned, jakmile tento zákon nabude účinnosti; pro ostatní výrobní odvětví domácké práce stane se tak postupně podle potřeby.

§ 10.

(1) Ústřední komise skládá se aspoň z devíti členův a devíti náhradníků, které jmenuje ministr sociální péče, vyžádav si návrhy příslušných zájmových organisací.

(2) Za členy komise a náhradníky buď povolána a to bez rozdílu pohlaví:

a) jedna třetina ze zástupců podnikatelů (§ 1, lit. d) příslušného výrobního odvětví,

b) jedna třetina ze zástupců domáckých dělníků (§ 1, lit. a) téhož výrobního odvětví,

c) jedna třetina z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených v § 1 mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi odbytové, mzdové a pracovní poměry příslušného výrobního odvětví.

(3) Jsou-li obvykle činni v tom kterém výrobním odvětví skladovní mistři (§ 1, lit. b), dílenští pomocníci (§ 1, lit. c) nebo zprostředkovatele (§ 1, lit. e), buď poskytnuto každé z těchto skupin přiměřeného zastoupení, při čemž nutno dbáti toho, aby nebyl porušen poměr v zastoupení, vyslovený v odstavci 2., lit. a) a b). Při tom buďtež zástupci skladovních mistrů nebo zprostředkovatelů považováni za zástupce podnikatelů (odst. 2., lit. a), zástupci dílenských pomocníků za zástupce domáckých dělníků (odst. 2., lit. b).

(4) Za každého člena komise budiž ustanoven náhradník, jenž, nemůže-li se člen zúčastniti schůze nebo přestává-li býti členem komise, nastoupí na jeho místo.

§ 11.

(1) Předsedu ústřední komise jmenuje ministr sociální péče ze členů uvedených v § 10, odst. 2., lit. c).

(2) Komise sama volí jednoho náměstka předsedy ze zástupců podnikatelův a jednoho ze zástupců domáckých dělníků.

§ 12.

(1) Členství v komisi trvá čtyři roky.

(2) Před uplynutím tohoto období zprostí ministr sociální péče úřadu členy a náhradníky ze skupin zájemníků, uvedených v § 10, změní-li se jejich zaměstnání do té míry, že nejsou již povoláni zastupovati příslušnou skupinu.

(3) Dále může ministr sociální péče zbaviti úřadu kteréhokoliv člena nebo náhradníka, zanedbává-li trvale svých povinností, nebo ztratil-li volebního práva do obecního zastupitelství.

§ 13.

(1) Ústřední komise je schopna se usnášeti, jsou-li přítomni všichni členové nebo jejich náhradníci. Usnesení dějí se většinou hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající.

(2) Nedostaví-li se zástupci jedné skupiny zájemníků vůbec, ani jich náhradníci bez omluvy, uznané předsedou za důvodnou, jednání se odročí a předseda povolá znovu komisi s upozorněním, že při novém jednání rozhodnou o sporné věci osoby nestranné spolu s předsedou bez ohledu na to, zdali ta neb ona skupina k jednání se dostavila čili nic. V tomto případě zdrží se zástupci skupiny dostavivší se hlasování. Zástupci skupiny a náhradníci, jejichž bezdůvodným nedostavením se jednání bylo zmařeno, jsou povinni nésti společně a nerozdílně náklady zmařeného jednání. Mimo to může jim předseda uložiti pořádkovou pokutu, každému do výše 2000 Kč.

(3) Jednací řád komise bude vydán nařízením.

B. Úkoly ústředních komisí.

§ 14.

(1) Úkolem ústředních komisí jest:

a) ustanovovati s právní závazností pro přikázané jim výrobní odvětví nejnižší mzdu pro domácké dělníky a dílenské pomocníky, jakož i nejnižší cenu zboží, jež skladovní mistři a domáčtí dělníci dodávají podnikatelům nebo zprostředkovatelům. Při tom nutno dbáti různých místních poměrův a vzájemné soutěže různých obvodů ve výrobním odvětví;

b) podávati dobrá zdání a návrhy ministerstvu sociální péče ve všech otázkách, týkajících se mzdových a pracovních poměrů v jejich výrobním odvětví;

c) rozhodovati o stížnostech podaných do nálezu obvodních komisí jejich výrobního odvětví (§ 28).

(2) Kromě toho mohou ústřední komise upravovati i jiné pracovní a dodávkové podmínky.

§ 15.

(1) Ústřední komise mohou konati potřebná šetření, zejména slyšeti znalce.

(2) Byly-li pro některé výrobní odvětví zřízeny obvodní komise (§ 22 a násl.), má ústřední komise vzíti za základ svého jednání návrhy obvodních komisí a přizvati k němu jejich předsedy s hlasem poradním.

(3) O stížnostech (§ 14. odst. 1., lit. c) rozhoduje ústřední komise podle obsahu spisů v neveřejném sedění a vyrozumí o svém rozhodnutí strany a obvodní komisi. Tomuto jednání nesmějí býti přítomni předsedové obvodních komisí.

§ 16.

Proti usnesení ústředních komisí podle § 14, odst. 1., lit. a), b) a odst. 2., může jedna třetina členů ústřední komise nebo předseda některé z příslušných obvodních komisí podati ihned ve schůzi nebo do 14 dnů ode dne usnesení u předsedy ústřední komise námitky.

§ 17.

(1) Předseda ústřední komise jest povinen předkládati ministerstvu sociální péče veškerá usnesení ústřední komise, učiněná podle § 14, aby je schválilo. Schválení může býti odepřeno, odporuje-li usnesení komise zákonným ustanovením.

(2) O námitkách, podaných do usnesení ústřední komise (§ 16), rozhodne ministerstvo sociální péče buď podle ustanovení odstavce 1. nebo věc vrátí ústřední komisi, aby ji opět projednala. Setrvá-li ústřední komise i potom na svém původním usnesení, nabude toto usnesení konečné platnosti bez dalšího schvalování.

(3) Tato usnesení, jakož i usnesení ministerstvem schválená, vyhlásí veřejně ústřední komise; účinnosti nabudou měsíc po uveřejnění v úředních novinách, neobsahují-li jiného ustanovení o pozdějším počátku své působnosti.

§ 18.

Takto vyhlášená usnesení mimo rozhodnutí podle § 14, odst. 1., lit. c), nazývají se řádem domácké práce (řád). Řád zavazuje veškeré podnikatele, zprostředkovatele a skladovní mistry příslušného odvětví domácké práce k tomu, že svým zaměstnancům nesmějí ukládati nepříznivější podmínky, než jaké jsou stanoveny řádem mimo případ uvedený v § 21.

§ 19.

(1) Ustanovení §§ 14 a 18 platí též pro zrušení nebo změnu platných řádů.

(2) Za tím účelem může předseda svolati komisi, kdykoliv se toho potřeba ukáže. Musí tak učiniti hned, žádají-li za to všichni členové jedné ze skupin v komisi zastoupených (§ 10) nebo některá z obvodních komisí.

C. Úmluvy stran.

§ 20.

Úmluvy stran sjednané před vydáním řádu domácké práce pozbývají platnosti, pokud jsou se řádem v rozporu, vyjímajíc tarifní smlouvy (§ 21).

§ 21.

(1) Ujednají-li sdružení zaměstnavatelův a sdružení zaměstnanců výrobních odvětví domácké práce, pro něž byly zřízeny ústřední komise, mzdy dělníků, ceny odváděného zboží a jiné pracovní a dodávkové podmínky (v tarifní smlouvě), platí ustanovení tarifní smlouvy o vzájemných plněních stran za součást každé smlouvy, která byla ujednána mezi příslušníky sdružení, zúčastněných na tarifní smlouvě.

(2) Ustanovení takové tarifní smlouvy platí pro zúčastněné strany také tehdy, jsou-li v rozporu s ustanoveními dosud platného řádu. Každá smluvní strana může však po vydání řádu, odporujícího hromadné smlouvě, vypověděti tuto na šest neděl bez ohledu na jinak smluvenou dobu její platnosti.

(3) Pro obor působnosti tohoto zákona neplatí ustanovení odst. 4., § 114 b) živnostenského řádu.

V. Obvodní komise domácké práce.

A. Jejich zřízení a složení.

§ 22.

(1) Ministr sociální péče může pro odvětví domácké práce, pro něž již působí ústřední komise, zříditi — podle toho, jak je výroba v tom kterém kraji rozšířena — obvodní komise a určiti jejich věcnou a místní působnost.

(2) Pro složení a činnost těchto komisí platí obdobně ustanovení §§ 10 až 13 s tím rozdílem, že jmenování členů, náhradníkův a předsedy náleží politickému úřadu druhé stolice, v jehož úředním okrese má obvodní komise sídlo.

(3) Jednání obvodních komisí může se s poradním hlasem kdykoliv účastniti předseda příslušné ústřední komise a jím označení její členové.

B. Všeobecné úkoly.

§ 23.

(1) Obvodní komise podávají příslušné ústřední komisi návrhy týkající se řádu.

(4) Dále jsou povolány, aby ve všech otázkách, týkajících se úpravy domácké práce jejich výrobního odvětví, podávaly dobrá zdání a návrhy příslušné ústřední komisi, jakož i úřadům a zúčastněným povinným zájmovým svazům svého obvodu.

(5) Pro poradu o vydání nebo změně řádu může předseda obvodní komisi svolati, kdykoliv se ukáže toho potřeba; musí tak učiniti hned, byl-li k tomu vyzván příslušnou ústřední komisí, nebo žádají-li za to všichni členové jedné ze skupin v komisi zastoupených.

(6) Obvodní komise jsou oprávněny konati potřebná šetření pro plnění těchto úkolů.

(7) Předseda jest povinen ihned oznámiti příslušné ústřední komisi veškerá usnesení, jakož i návrhy, které zůstaly v menšině.

C. Smírčí a rozhodčí jednání.

§ 24.

Obvodní komise jsou dále povolány k tomu, aby při sporech o pracovních a mzdových poměrech jejich výrobního odvětví a obvodu působily mezi jednotlivými skupinami zaměstnanců a zaměstnavatelů, nebo mezi jednotlivým zaměstnavatelem a jeho zaměstnanci ke smírnému dorozumění, nebo spor rozhodly nálezem.

§ 25.

(1) Byl-li komisi jednou ze zúčastněných stran podán návrh tohoto druhu, než byla-li k tomu komise vyzvána živnostenským úřadem nebo živnostenským inspektorem příslušného obvodu, má se o urovnání sporu pokusiti nejprve sám předseda. K tomu cíli má vyslechnouti strany nebo jejich zástupce, jakož třeba i přezvědné osoby a pokud možno vyjasniti sporný případ a sporné otázky.

(2) Bylo-li dosaženo smíru, budiž uveřejněn jeho obsah způsobem v místě obvyklým a uvedeno na něm jméno předsedy komise a zúčastněných stran nebo jejich zástupců.

§ 26.

Nepodaří-li se předsedovi věc smírně urovnati, svolá komisi k jednání. Komise v ústním řízení vyslechne strany neb jejich zástupce, podle potřeby svědky a znalce, jež může k dostavení se donucovati pořádkovými pokutami, a dostaviv se vzíti do slibu, spor zevrubně projedná a po skončeném průvodním řízení vynese nález.

§ 27.

(1) Každá ze zúčastněných stran může se dostaviti k jednání osobně, nebo v průvodu zmocněnců, nebo se může dáti zastupovati zmocněnci. Zmocněnce musí jmenovati strana, kterou tvoří větší počet osob. O přípustném počtu zmocněnců rozhoduje komise, která je také oprávněna zkoumati platnost jejich plné moci. Mimo to musí takové strany oznámiti obvodní komisi v dané lhůtě osoby, jimž se má dodati nález a jež jsou oprávněny do nálezu podati stížnost. Neučiní-li tak strany, určí tyto osoby ze stran komise sama.

(2) Neuposlechne-li strana, jsouc obeslána k jednání, zřídí jí komise na její útraty opatrovníka a obešle stranu i jejího opatrovníka k novému jednání s pohrůžkou, že při něm bude po provedeném průvodním řízení ve věci vydán nález rehledě na to, zúčastní-li se strana nebo její opatrovník jednání.

(3) Při jednání před komisí jest veřejnost vyloučena; přítomni mohou býti jen tři důvěrníci každé strany.

§ 28.

(1) Písemný nález jest v každém případě dodati stranám s poznámkou, že mohou do 14 dnů ode dne dodání podati u obvodní komise stížnost do nálezu k příslušné ústřední komisi (§ 14, lit. c).

(2) Nepodá-li žádná ze stran do nálezu stížnosti, nabude nález mezi stranami účinnosti. Pravoplatné nálezy vyhlásí obvodní komise obdobným způsobem jako smír (§ 25, odst. 2.).

§ 29.

(1) O každém sjednaném smíru nebo vydaném nálezu podá předseda obvodní komise zprávu příslušné ústřední komisi.

(2) Obce v obvodu působnosti obvodní komise jsou povinny na požádání komise uvésti smíry, nálezy a rozhodnutí v obecnou známost vyvěšením na obecní tabuli.

VI. Zvláštní ochranná ustanovení.

§ 30.

Kromě členů vlastní rodiny nesmějí domáčtí dělníci ve svých bytech nebo dílnách zaměstnávati pro sebe pomocné dělníky nebo učně.

§ 31.

Nařízením vydána budou pro jednotlivá výrobní odvětví domácké práce zvláštní ustanovení o zařízení dílen a postupu výroby; je-li potřebí, může býti zakázána domácká výroba určitého zboží neb užívání látek, když jejich zpracování domáckou výrobou ohrožuje zdraví domáckých dělníků a jejich rodin nebo zdraví spotřebitelů výrobků. Nařízením může býti stanoveno, že za šetření těchto ustanovení odpovídá podnikatel, ať zadává práci domáckým dělníkům přímo, ať nepřímo skladovními mistry nebo zprostředkovateli.

§ 32.

Živnostenský inspektor vykonává dozor na pracovní poměr domáckých dělníků a na veškeré místnosti, v nichž se výrobky domáckého průmyslu zhotovují, práce zadává a odvádí.

VII. Ručení zaměstnavatelů.

§ 33.

(1) Jednání, z nichž vznikají zaměstnanci (domáckému dělníkovi, dílenskému pomocníkovi a skladovnímu mistrovi) podmínky nepříznivější, než mu byly podle §§ 6 a 7 oznámeny, nemají právního účinku; zaměstnanec jest oprávněn žádati od zaměstnavatele náhradu škody tím mu vzniklé.

(2) Poruší-li zaměstnavatel platný řád, tarifní smlouvu, smír anebo pravoplatný rozhodčí nález obvodní komise tím, že stanovil mzdové, pracovní a dodávkové podmínky pro zaměstnance (domácké dělníky, dílenské pomocníky, skladovní mistry) nepříznivěji, než jak určeno uvedenými usneseními, úmluvami a nálezy, jsou poškození zaměstnanci oprávněni domáhati se náhrady škody jim vzniklé. Podnikatel (§ 1, lit. d) ručí v tomto případě rukou společnou a nerozdílnou se zprostředkujícími osobami, jichž použil.

(3) Náhrady škody z těchto důvodů jest se domáhati žalobou u řádného soudu nejdéle do roka ode dne, kdy se poškozený při řádné pozornosti mohl dověděti o škodě a osobě škůdcově; jinak se nárok promlčuje.

VIII. Trestní a závěrečná ustanovení.

§ 34.

(1) Přestoupení ustanovení o povinném hlášení podniků (§ 4), o vedení a předkládání seznamů zaměstnanců a zprostředkovatelů (§ 5), ozna-

mování, předkládání a vyvěšování mzdových a pracovních podmínek (§ 61, o dodávkových knížkách a zápisech v nich (§ 7) a přestoupení ustanovení a zákazů uvedených v §§ 30 a 31 trestají se pokutou do 1000 Kč., nebo vězením až do jednoho měsíce.

(2) Přestoupení řádů a tarifních smluv (§§ 14 až 21) trestá se pokutou od 50 do 10.000 Kč., nebo vězením až do tří měsíců.

(3) U podnikatelů, skladovních mistrů a zprostředkovatelů, kteří byli trestáni pro přestupky, uvedené v odst. 1. a 2., několikráte, může při opětovném odsouzení úřad vysloviti jako následek trestu, že jsou vyloučeni z vykonávání podnikatelské nebo zprostředkovací činnosti. Přestoupení tohoto zákazu podléhá trestu vězení do šesti měsíců.

(4) Výkon moci trestní přísluší politickým úřadům I. stolice.

§ 35.

Pokuty podle tohoto zákona uložené připadají státní pokladně pro úkoly sociální péče. Vymáhá je politický úřad I. stolice.

§ 36.

Tento zákon nabude účinnosti šest měsíců po vyhlášení.

§ 37.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej uvedl ve skutek v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Zákon ze dne 30. ledna 1920, čís. 82, kterým se upravují právní poměry domovníků.

(Vyhlášen v částce XVI. Sb. z. a n. dne 17. února 1920).

§ 1.

Pracovní poměr domovnický může býti založen buď ústní nebo písemnou smlouvou, anebo písemným prohlášením vlastníka domu nebo jeho oprávněného zástupce, vydaným na základě kolektivní smlouvy a doručeným zaměstnanci.

Domovníky (správci domu, vrátnými) po rozumu tohoto zákona jsou muži nebo ženy, kterým bylo svěřeno vlastníkem domu nebo jeho zástupcem, aby měli dohled na dům, udržovali v něm čistotu a pořádek a obstarávali jinaké práce, týkající se správy domu.

O nich neplatí ustanovení čeledního řádu.

§ 2.

Osoby, které vykonávají tyto práce v budovách, určených výhradně průmyslovým nebo živnostenským účelům, podléhají ustanovením tohoto zákona jen, pokud nejsou spoluzaměstnány jako dělníci v podniku; v tomto případě podléhají ustanovením živnostenského řádu.

§ 3.

Zákon nevztahuje se též na osoby zaměstnané takovými pracemi v budovách určených výhradně pro veřejné úřady a ústavy, jsou-li státními nebo veřejnými zřízenci.